

щетъ и срамотъ на сичкото человѣчество, почтено сърце, братко, никога не може да ся подчини на таквѣзи политикѣ. Прѣдпочитамъ както Сократъ отровъ да испїѣ, или общо псуваніе, поруганіе, плюяніе и самъ-тѣ смърть както Спасителя нашего да поемъ, а не' на таквѣзи политики да ся покорїѣ.

Какъ мыслишь ты за тѣзи думы? „И отъ князове-тѣ мнозина повѣрувахъ въ него, но не смѣяхъ да исповѣдать, зашото ся бояхъ отъ Фарисеи-тѣ, да не бѫдѣть испѣдены отъ Соборище-то.“ Это ти политика! За хатжръ на человѣчество-то да кремъ истиннитѣ, и да угасявамы свѣтливъ-тѣ свѣтлинѣ на разумъ, за голѣмъ и вѣчнѣ щѣтъ и пагубъ на добрыятъ и не злобывяятъ народъ, който е отъ простотѣ-тѣ си и отъ неизнайство-то си суевѣренъ! Какъ мыслишь, за какво друго сѫ распели и убили Христа? — За нищо друго тѣкмо за това, щото е искалъ да отвори очи-тѣ на народа и да му покаже що е чисто правовѣrie и що е суевѣrie. Какво казуватъ Фарисеи-тѣ? Този человѣкъ не е отъ Бога, зашото сѫботъ не почита, не празнува! А какво прави той въ сѫботѣ? — На слѣпы очи-тѣ отваря, на болни здравіе дава, ето какво прави. Но какво ли е трѣбalo да прави въ сѫботѣ? — Да празнува. Да иди въ черквѣ да ся вѣсти, и отъ тамо да искочи и да иде цѣлъ день да играе, да піе или да спи! За друго юще на връхъ Христа сѫ выкали, зашото рекълъ на Самарянкѣ-тѣ: че ще дойде врѣме, когато истинни-тѣ Богопоклонници ще ся кланятъ Богу по сичкий свѣтъ, а не въ Йерусалимъ, нито въ Самаріѣ; и за туй трѣба да го убійтъ? !

Но, азъ далеко заидохъ, трѣба на твоє-то писмо да отговорїѣ, прѣдъ да дойдѣ обаче до него, допусни ми да ти напомнишъ само едно еще.

Ты трѣба да помнишь какъ азъ до прѣди двѣ години и въ църкви-тѣ проповѣдувахъ, и мои-тѣ проповѣди не токо ты, но и твои-тѣ архиереи одобрявахъ и поощряваха мя. Ты знаешъ твърдѣ-добрѣ какъ за благосостояніе-то на църкви-тѣ ни имота си, ни живота си не пожелѣхъ. Не съмъ ли прочее сѫщия-тѣ азъ пакъ? Да не бѫдѣ си измѣнилъ законъ-тѣ и вѣрѣ-тѣ си? Не,